

“Αιδώς Αργείοι”

ή πώς το ΚΚΕ εξαφανίζει το Τρότσκι από την ίδρυση του Κόκκινου Στρατού!!

Θοδωρής Μαράκης

Στη στήλη “Σαν Σήμερα” του Ριζοσπάστη διαβάζουμε: **1918** Το διάταγμα για τη Δημιουργία του Κόκκινου Στρατού, που επεξεργάστηκε το Συμβούλιο των Επιτρόπων του Λαού και υπέγραψε ο Λένιν στις 15/28 Γενάρη του 1918. (ΣΣ ημερομηνίες σύμφωνα με το Ιουλιανό και το Γρηγοριανό ημερολόγιο)

Αυτή η ενημέρωση έγινε αφορμή για να ψάξουμε στο ίντερνετ, να βρούμε ό,τι έχει γραφεί για την ίδρυση του Κόκκινου Στρατού. Και ανιχνεύσαμε εκτός των άλλων ότι είχε γραφεί κατά καιρούς στο Ριζοσπάστη όργανο της ΚΕ του ΚΚΕ. Ανακαλύψαμε ότι το κόμμα που ευαγγελίζεται την “Ιστορική Αλήθεια” και ότι “Η ιστορική αλήθεια δεν παραχαράσσεται” (φράσεις που υπάρχουν στις θέσεις του πρόσφατου 22ου Συνεδρίου του ΚΚΕ) **να έχουν εξαφανίσει παντελώς απ’ ότι γράφτηκε, για την ίδρυση του κόκκινου στρατού τον ιδρυτή του Λέον Τρότσκι!!** Και η σωστή απάντηση είναι ότι: Η σταλινική παραχάραξη της ιστορίας συνεχίζει να παραμένει ζωντανή στην πολιτική και τη θεωρία του ΚΚΕ. Δυστυχώς! **Στάλιν ζεις εσύ μας οδηγείς!! Με αυτή τη συγκάλυψη δεν πρόκειται να ανέβει, στον αιώνα τον άπαντα, και μάλιστα νομοτελειακά,** (για να χρησιμοποιήσουμε την αγαπημένη του ΚΚΕ λέξη) **η ιδεολογική και πολιτική στάθμη των μελών του κόμματος!!**

Και αλήθεια λέμε, παραθέτοντας για τον καλοπροαίρετο και ενδιαφερόμενο, να γνωρίσει την ιστορική αλήθεια αναγνώστη, -κύρια κομμουνιστή που πιστεύει και ερευνά- τις ημερομηνίες

από τα διαχρονικά άρθρα του Ριζοσπάστη.

- 22\2 1998 **Κορυφαία ένοπλη οργάνωση του προλεταριάτου**

-23\2\2000 **82 χρόνια από την ίδρυση του κόκκινου στρατού**

-23\2\2002 **Τιμούμε το κόκκινο στρατό**

-23\2\2003 **Για την ίδρυση του κόκκινου στρατού**

-2\3\2008 Ένα τεράστιο άρθρο, όπου αναφέρονται σχεδόν όλοι οι ηγέτες των μπολσεβίκων εκτός του Τρότσκι!!

-24\2\2009 **91 χρόνια από την ίδρυση του κόκκινου στρατού**

-25\2\2011 **Τιμήθηκε η 93η επέτειος του κόκκινου στρατού**

Μη τροτσικιστές και μη κομμουνιστές σοβαροί αστοί ιστορικοί έχοντες κάποια σχέση με την ιστορική αλήθεια έγραψαν για το ρόλο του Τρότσκι στη δημιουργία του Κόκκινου Στρατού:

Ε. Χ. ΚΑΡΡ Ιστορία της Σοβιετικής Ένωσης στο τόμο 3 στη σελίδα 89 γράφει:

“Στις 4 Μαρτίου 1918, την επομένη ημέρα της υπογραφής της Συνθήκης του Μπρέστ- Λιτόφσκ, ανακοινώνεται η παραίτηση του Τρότσκι από τη θέση του λαϊκού επιτρόπου των εξωτερικών και **η τοποθέτησή του στην προεδρεία ενός Ανωτάτου Συμβουλίου Πολέμου.**”(υπογρ δική μας)

“Στο 7ο Συνέδριο του κόμματος που συζητούσε για την επικύρωση των συμφωνιών του Μπρέστ- Λιτόφσκ, ο Λένιν μίλησε για τις στρατιωτικές δυσχέρειες της χώρας με ασυνήθιστη πικρία:

“Μια χώρα μικρών αγροτών, αποδιοργανωμένη από το πόλεμο σπρωγμένη απ’ αυτόν στην πιο ανήκουστη εξαθλίωση, βρίσκεται σε μια εξαιρετική δύσκολη θέση, δεν έχουμε στρατό και πρέπει να συνεχίσουμε να ζούμε δίπλα σ’ ένα ληστή οπλισμένο ως τα δόντια”.

Και:

“Ο στρατός φταίει που κάνουμε ειρήνη με τον ιμπεριαλισμό”. (σελ 89-90)

Οι παραπομπές του Καρρ στο Λένιν τις επιβεβαιώνουμε, με παραπομπές από τα Άπαντα του Λένιν στο τόμο 36 έκδοση “Σύγχρονη Εποχή”:

“Όταν τους λένε δεν έχουμε στρατό, πως αναγκαστήκαμε να αποστρατευτούμε...”

“Οι στρατιώτες σε εκατοντάδες αποφάσεις....έλεγαν με απόλυτη ειλικρίνεια: “Πνιγήκαμε στο αίμα, δεν μπορούμε να πολεμήσουμε”. (σελ 13)

“Ξέραμε πως από υπαιτιότητα του στρατού κλείνουμε ειρήνη με τον ιμπεριαλισμό....κατάσταση του στρατού αφάνταστα οδυνηρή”. (σελ 19)

“Αυτός ο άρρωστος στρατός...”(σελ 21)

“....παίρνοντας υπόψη ότι δεν έχουμε στρατό, ότι στα τμήματα της πρώτης γραμμής, που έχουν χάσει το ηθικό τους, επικρατεί μια εξαιρετικά αρρωστιάριχη κατάσταση,” (σελ 35)

“.... έχουμε ένα αρρωστημένο κατάλοιπο στρατού...” (σελ 106)

Γράψαμε με σχολαστικότητα αυτές τις παραπομπές για να γίνουν κατανοητά από τον ανοιχτόμυαλο κομμουνιστή τα παρακάτω γραφόμενα.

Ο Καρρ γράφει:

“Στις αρχές Απριλίου δημιουργήθηκε μια νέα θέση: ο Τρότσκι έγινε λαϊκός επίτροπος του πολέμου. ...Όταν ο Τρότσκι πρόσθεσε τον τίτλο του λαϊκού επιτρόπου του πολέμου σ’ αυτόν του Ανωτάτου Συμβουλίου Πολέμου, ενοποίησε τη καθοδήγηση όλων των στρατιωτικών οργανώσεων της Σοβιετικής Δημοκρατίας. Ήταν η πρώτη φορά που επιχειρήθηκε να προβληθεί η αρχή της ενότητας και της συνέχειας. **Ήταν φανερό ότι για να οργανώσει κανείς το Κόκκινο Στρατό ξεκινώντας από το τίποτα χωρίς να επωφεληθεί από τη**

συσσωρευμένη εμπειρία ή τον επιζώντα μηχανισμό του παλιού ρώσικου στρατού, θα έπρεπε να επιτελέσει πραγματικό άθλο.”(σελ91 υπογρ δική μας)

Και παρακάτω:

“Στις 22 Απριλίου 1918, μετά από ένα λόγο του Τρότσκι στη VtsIK (ΣΣ πανρωσική (πανενωσιακή) εκτελεστική επιτροπή) εκδόθηκε ένα διάταγμα με το οποίο όλος ο ενήλικος πληθυσμός μπορούσε να κληθεί είτε για στρατιωτική υπηρεσία είτε για προσφορά εργασίας. (...) περιόριζε τη στρατιωτική εκπαίδευση και τη στρατιωτική υπηρεσία με τη στενή έννοια του όρου μόνο σε εργάτες και τους αγρότες, οι άλλοι (ΣΣ κουλάκοι και νέπμαν) προορίζονταν για μια λιγότερο τιμητική υπηρεσία στα τάγματα εργασίας”. (σελ 92)

Ήταν για το Καρρ: **“ο Τρότσκι ... Ο φλογερός αγκιτάτορας της επανάστασης...”** (σελ 94-95 υπογρ δική μας)

Ο Ερικ Χοσμπάουμ έγραψε για το Λέων Τρότσκι ότι ήταν: “ με το μεγαλύτερο κύρος και τη μεγαλύτερη φήμη **συνηγέτης της Οκτωβριανής επανάστασης και αρχιτέκτονας του Κόκκινου Στρατού...**” (Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΑΚΡΩΝ σελ. 103 έκδ. ιστορική βιβλιοθήκη θεμέλιο υπογρ δική μας)

Από τη μπροσούρα του Μαξίμ Γκόρκι “Ο ΛΕΝΙΝ”: “Ο Λένιν για τον Τρότσκι

–Ναι ναι ξέρω

Λένε πολλά ψεύτικα πράγματα για τις σχέσεις μου μαζί του και προ παντός για ότι αφορά εμένα και το Τρότσκι.

Και χτυπώντας τη γροθιά του στο τραπέζι, φώναξε:

— Ας μου δείξουν έναν άλλο άνθρωπο ικανό να οργανώσει μέσα σε ένα χρόνο έναν υποδειγματικό σχεδόν στρατό και να κατακτήσει επί πλέον την εκτίμηση των στρατιωτικών ειδικών. Έχουμε αυτόν τον άνθρωπο. Έχουμε το παν. Και θα κάνουμε ακόμη και θαύματα!” (σελ 43 έκδοση “Έρευνα”)

Και ο Στάλιν για τον Τρότσκι, πριν γίνει σταλινικός:

“Όλη η εργασία της πρακτικής οργάνωσης της εξέγερσης βρισκόταν κάτω από την άμεση

διεύθυνση του Τρότσκι, που ήταν πρόεδρος του Σοβιέτ της Πετρούπολης. Μπορούμε να πούμε με απόλυτη βεβαιότητα, πως το κόμμα οφείλει πριν απ' όλα και προπαντός στο σύντροφο Τρότσκι τη γρήγορη προσχώρηση της φρουράς του Σοβιέτ και την επιδέξια οργάνωση της Πολεμικής Επαναστατικής Επιτροπής". (Απόσπασμα από άρθρο του Στάλιν στην "Πράβδα" για τη πρώτη επέτειο της Οκτωβριανής Επανάστασης)

Ο Καρλ Ράντεκ πριν μεταπηδήσει στο στρατόπεδο του Στάλιν, όπου και έγινε φανατικός πολέμιος του Τρότσκι και της αριστερής αντιπολίτευσης, είχε γράψει ένα άρθρο με τίτλο "Λέων Τρότσκι, ο οργανωτής της νίκης":

"Η ιστορία της προλεταριακής επανάστασης έχει δείξει πως μπορεί κάποιος να αλλάξει την πένα του με ένα ξίφος. Ο Τρότσκι είναι ένας από τους λαμπρότερους συγγραφείς στο παγκόσμιο σοσιαλιστικό κίνημα. Όμως οι φιλολογικές του ικανότητες δεν τον εμπόδισαν να γίνει **ο πρώτος επικεφαλής, ο πρώτος οργανωτής του πρώτου προλεταριακού στρατού**. Η επανάσταση πήρε την πένα από το χέρι του καλύτερου συγγραφέα της και στη θέση της έβαλε ένα ξίφος..." (Τόνυ Κλιφ Τρότσκι τ 2ος σελ 82 εκδ. Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο υπογρ δική μας)

Μετά απ' όλα αυτά νομίζουμε ότι θα χρειαστεί να γράψουμε κάτι λίγα, για τον αναγνώστη που ενδιαφέρεται για την ιστορική αλήθεια, για την ίδρυση και το έπος του Κόκκινου Στρατού. Όπως ήδη έχουμε αναφερθεί ο Τρότσκι στις 4 του Μάρτη 1918 αναλαμβάνει την προεδρεία του Ανωτάτου Συμβουλίου Πολέμου και στις αρχές Απρίλη έγινε Λαϊκός Επίτροπος Πολέμου.

Σύμφωνα με το Ριζοσπάστη 22\2\1998:

"Από τις αρχές του 1918 ήταν φανερό ότι οι δυνάμεις της Κόκκινης Φρουράς με τους επαναστατημένους στρατιώτες και ναύτες δεν επαρκούσαν για τη νικηφόρα υπεράσπιση της σοσιαλιστικής επανάστασης και του σοβιετικού κράτους που αντιμετώπιζε ισχυρή την απειλή της ιμπεριαλιστικής επέμβασης, ιδιαίτερα από τη μεριά της Γερμανίας. Ήταν πια αναγκαίο να δημιουργηθεί τακτικός στρατός, πράγμα που έγινε με το διάταγμα που υπέγραψε ο Λένιν στις 15/28 Γενάρη 1918. «Ο παλιός στρατός - έλεγε, μεταξύ άλλων, το διάταγμα - χρησίμευε για την καταπίεση των εργαζομένων μαζών απ' την αστική τάξη. Αφού η εξουσία πέρασε

στις εργαζόμενες μάζες και τους καταπιεζόμενους, είναι ανάγκη να δημιουργηθεί ένας καινούριος στρατός που θα χρησιμέψει για στήριγμα στην εξουσία των σοβιέτ και στο μέλλον, σαν βάση για την αντικατάσταση του μόνιμου στρατού από έναν εθνικό στρατό που θα 'ναι το στήριγμα της μέλλουσας κοινωνικής επανάστασης στην Ευρώπη».

Το διάταγμα προέβλεπε:“(....) τη δημιουργία του Κόκκινου Στρατού σε εθελοντική βάση και στις 30 Γενάρη/12 Φεβρουαρίου 1918 το διάταγμα για τη δημιουργία σοβιετικού πολεμικού στόλου επίσης σε εθελοντική βάση. Οι διοικητές των στρατιωτικών μονάδων – ως και το βαθμό του διοικητή συντάγματος – θα ήταν αιρετοί.”

Όμως σύμφωνα με το Τρότσκι, το πρόβλημα της οργάνωσης του Κόκκινου Στρατού ήταν ένα εντελώς νέο πρόβλημα, δεν είχε τεθεί ποτέ πριν, ούτε καν σε θεωρητικό επίπεδο. Ο Τρότσκι υποστήριξε τον συγκεντρωτικό στρατό, την υποχρεωτική στρατολόγηση, τη χρήση τσαρικών αξιωματικών και το σχηματισμό πολιτικού επιτελείου.

Για να αποκαταστήσει τη στρατιωτική πειθαρχία, κατέστειλε την λιποταξία, την προδοσία και επανέφερε την θανατική ποινή. Εξήγησε ότι ο στρατός δεν μπορούσε να συγκροτηθεί και να διευθύνεται με επιτροπές που εκλέγονταν από στρατιώτες εν μέσω ιμπεριαλιστικού εμφυλίου πολέμου, και τερμάτισε τον ανταρτοπόλεμο ως στρατιωτική στρατηγική, ενώ συνέχισε να τον χρησιμοποιεί ως τακτική. «Η στρατιωτική ικανότητα ενός στρατού απαιτεί πάνω απ’ όλα την ύπαρξη ενός τακτικού και συγκεντρωτικού μηχανισμού διαχείρισης», μια θέση αντίθετη με ότι πίστευε ότι θα έπρεπε να συμβεί στην εξέγερση, όπου η αποκέντρωση των δράσεων ήταν θεμελιώδους χαρακτήρα.

Πιο συγκεκριμένα, η προπαγάνδα των μπολσεβίκων κατά το διάστημα Φλεβάρη μέχρι και τη νίκη της επανάστασης τον Οκτώβρη του 1917 κινούνταν σε θέσεις που επέτειναν την αποδιοργάνωση του τσαρικού στρατού. Αιτούσαν την εκλογή των αξιωματικών, υποστήριζαν την απειθαρχία και πάλευαν τη θέση για τη δημιουργία επιτροπών των στρατιωτών σε όλες τις μονάδες κλπ.

Έτσι όταν ο Ριζοσπάστης γράφει 2\3\2008 ότι:

“Το Κόμμα των Μπολσεβίκων έγκαιρα καταπιάστηκε με την προετοιμασία της δημιουργίας επαναστατικών ενόπλων δυνάμεων. Μελέτησε την εμπειρία της Κομμούνας του Παρισιού και αξιοποίησε τα διδάγματά της. Ο Κ. Μαρξ στις εκτιμήσεις του για την Κομμούνα του

Παρισιού σημειώνει τα παρακάτω: «Το Παρίσι μπόρεσε να αντισταθεί μόνο και μόνο γιατί... είχε απαλλαχτεί από το στρατό που τον είχε αντικαταστήσει με μια εθνοφυλακή που αποτελούνταν κυρίως από εργάτες. Το γεγονός αυτό έπρεπε τώρα να μετατραπεί σε μόνιμο θεσμό. Γι' αυτό το πρώτο διάταγμα της Κομμούνας ήταν το διάταγμα για την κατάργηση του μόνιμου στρατού και για την αντικατάστασή του με τον οπλισμένο λαό» (Μαρξ - Ενγκελς, «Διαλεχτά έργα», τόμος Ι, σελίδα 620). Έχει δίκιο μόνο σε ό,τι αφορά τη περίοδο της εξέγερσης και τη επικράτηση της επανάστασης τον Οκτώβρη. Τότε άντλησαν διδάγματα από την Κομμούνα του Παρισιού. Γιατί για να αντιμετωπίσουν οι μπολσεβίκοι την επέμβαση των ιμπεριαλιστών και την αντεπανάσταση των λευκοφρουρών, χρειάζονταν αυτό που καταγράφηκε σαν το σχέδιο του Τρότσκι. Στρατός συγκεντρωτικός, πειθαρχημένος με ιεραρχία και με πρόσληψη υποχρεωτική των «ειδικών» δηλαδή των αξιωματικών του τσαρικού στρατού. Δηλαδή κινήθηκαν σε αντίθετη κατεύθυνση όσο αφορά τη συγκρότηση του Κόκκινου Στρατού.

Και αυτό το επιβεβαιώνει ο Ριζοσπάστης γράφοντας ότι:

“Από τα τέλη του Μάη του 1918 ο τρόπος συγκρότησης του Κόκκινου Στρατού άλλαξε. Μπρος στη δύσκολη εσωτερική και διεθνή κατάσταση, μπρος στον αυξημένο κίνδυνο ένοπλης ιμπεριαλιστικής επέμβασης, θεσπίστηκε η υποχρεωτική στρατιωτική θητεία για ηλικίες από 18 έως 40 ετών και καταργήθηκε η αιρετότητα στη διοίκηση.”(οπ ππ)

Χωρίς βέβαια να αναφέρει τη μάχη που έδωσε ο Τρότσκι για να γίνει στρατός ο Κόκκινος Στρατός ενάντια στην εσωτερική αντιπολίτευση - θα αναφερθούμε σ' αυτό παρακάτω - με την αμέριστη υποστήριξη του Λένιν.

Ωστόσο έχει αξία να δούμε σε γενικές γραμμές το σχέδιο του Τρότσκι. Ξεκίνησε τη συγκρότηση με πρώτο βήμα την εθελοντική κατάταξη, γιατί αυτό θα έφερνε στις τάξεις του Κόκκινου Στρατού τους πεισμένους μπολσεβίκους και το πιο συνειδητοποιημένο κομμάτι της εργατικής τάξης και έτσι ο στρατός θα είχε ένα ταξικά ισχυρό πυρήνα. Η εθελοντική κατάταξη όπως ήταν αναμενόμενο έφερε ένα μικρό αριθμό εθελοντών, αλλά όπως ήδη έχουμε γράψει αποφασισμένο να πολεμήσει και τώρα ήρθε η αναγκαιότητα για την υποχρεωτική επιστράτευση, η ώρα της στρατολόγησης των αγροτών, που αποτέλεσαν την συντριπτική πλειοψηφία του Κόκκινου Στρατού. Έτσι το Μάιο του 1918 ο Κόκκινος Στρατός θεωρητικά διέθετε 322 000 άνδρες εκ των οποίων 263 000 στρατό, 37 000 της Κόκκινης Φρουράς και 22 000 παρτιζάνους και στο 1919 έφτασε να έχει 3 εκατομμύρια, ενώ το Φθινόπωρο του 1920 αριθμούσε τα 5 εκατομμύρια! Ο Κόκκινος Στρατός απασχολούσε πάνω από 30.000 αξιωματικούς του πάλαι ποτέ τσαρικού στρατού και περίπου 130.000

υπαξιωματικούς, μαζί με ιατρικό προσωπικό, υπαλλήλους κλπ.

Ωστόσο με πρόταση του Τρότσκι οργανώθηκαν ακαδημίες εκπαίδευσης αξιωματικών, έτσι προς τα τέλη του 1920 το ποσοστό των τσαρικών κατέβηκε στο 1\3 του συνόλου των αξιωματικών.

Έχοντας ο Τρότσκι στην ουσία δημιουργήσει ένα αγροτικό στρατό με κάπως ίχνος παραπόνου γράφει στην αυτοβιογραφία του:

“Για την επιτυχημένη συγκρότηση του Κόκκινου Στρατού βασικό πρόβλημα ήταν η αποκατάσταση αρμονικών σχέσεων ανάμεσα στο προλεταριάτο και την αγροτιά.
Αργότερα στα 1923, αναφέρθηκε ο πιο κουτός μύθος, ότι υποτιμούσα την αγροτιά. Στην πραγματικότητα από το 1918 ίσαμε το 1921, είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ πιο στενά και άμεσα από κάθε άλλον με το πρόβλημα του σοβιετικού χωριού, στην πρακτική του μορφή. Ο στρατός στη μεγαλύτερη του αναλογία είχε συγκροτηθεί από χωρικούς και δρούσε σε αγροτικό περιβάλλον. “ (Η ΖΩΗ ΜΟΥ τ 2ος σελ 76 εκδ “Αλήθεια” υπογ δική μας)

Στο πραγματικά κομμουνιστικό και κατά συνέπεια δημοκρατικό μπολσεβίκικο κόμμα θα ήταν αδύνατο και αξιοπερίεργο να μην εμφανιστούν διαφωνίες , σε σχέση μ’ αυτό το πρωτόγονο και πέρα από τα καθιερωμένα τη συγκρότηση του Επαναστατικού Κόκκινου Στρατού. Έτσι απέναντι στο σχέδιο του Τρότσκι εμφανίστηκαν ομαδοποιήσεις με αντιπολιτευόμενες απόψεις έχοντας σαν βασικό σημείο την πρόσληψη των τσαρικών αξιωματικών, εν συντομία, ειδικών. Η πιο σημαντική αντιπολιτευόμενη ομάδα ήταν αυτή της 10ης στρατιάς στο Τσαρίτσιν – μετέπειτα Στάλιγκραντ – γύρω από τους συνήθεις ύποπτους Στάλιν και Βοροσίλοφ! Πιο συγκεκριμένα για τα χαρακτηριστικά αυτής της αντιπολίτευσης ο Τρότσκι γράφει:

“Αντιπολίτευση στο στρατιωτικό ζήτημα δημιουργήθηκε από τους πρώτους μήνες κιόλας της οργάνωσης του Κόκκινου Στρατού. Η βασική θεμελίωση της στηριζόταν πάνω στην υπεράσπιση του εκλογικού συστήματος, στη διαμαρτυρία ενάντια στη χρησιμοποίηση της πολεμικής τέχνης (σπετς) – ΣΣ ειδικοί = αξιωματικοί του τσαρικού στρατού- κατά της εγκαθίδρυσης σιδερένιας πειθαρχίας, ενάντια στη συγκεντρωτική στρατιωτική εξουσία κτλ”.(οπ π σελ 77)

Η άποψη του Τρότσκι για τους ειδικούς ήταν με λίγα λόγια ότι: Σε θέματα άμυνας, το θάρρος, ο επαναστατικός ενθουσιασμός και η ετοιμότητα για αυτοθυσία δεν ήταν αρκετά.

“Όπως η βιομηχανία χρειάζεται μηχανικούς, όπως η γεωργία χρειάζεται ειδικευμένους γεωπόνους, έτσι και οι στρατιωτικοί ειδικοί είναι απαραίτητοι για την άμυνα”. (Ντώυτσερ ‘ΕΝΟΠΛΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ” σελ 617 εκδ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ)

Καλό είναι να δούμε σ’ αυτό το σημείο τις απόψεις του Λένιν πάνω στα ζητήματα της οργάνωσης του Κόκκινου Στρατού. Και πρώτα – πρώτα να δούμε την θέση του ΚΚΕ για πάνω σ’ αυτό το ζήτημα. Πάμε στο τόμο 38 των Απάντων “Σύγχρονη Εποχή” στο πρόλογο στη σελίδα χιχ:

“Στα έργα του τόμου αυτού, που γράφτηκαν στην περίοδο της ξένης επέμβασης και του εμφυλίου πολέμου, αντανakλάται ο εξαιρετος ρόλος του Λένιν στην κινητοποίηση όλων των δυνάμεων της χώρας για την εξασφάλιση της νίκης ενάντια στους επεμβασίες και τους λευκοφρουρίτες, στην επεξεργασία των βάσεων της σοβιετικής στρατιωτικής επιστήμης, των αρχών της στρατιωτικής πολιτικής, της στρατηγικής τακτικής του στρατού του σοσιαλιστικού κράτους. Οι λενινιστικές αρχές οικοδόμησης του Κόκκινου Στρατού διατυπώθηκαν στο Πρόγραμμα του Κόμματος, που ψήφισε το VIII Συνέδριο του ΚΚΡ (μπ) και αποτέλεσαν τη βάση των θέσεων της ΚΕ για το στρατιωτικό ζήτημα”.

Κάτω από τη βαριά σκιά του Λένιν μπαζώνουν και συγκαλύπτουν το έργο του Τρότσκι στην οργάνωση του Κόκκινου Στρατού!! Σε ποιο τόμο είναι τα γραπτά του Λένιν πάνω στις αρχές της στρατιωτικής πολιτικής;; Δεν θα βρεις ανοιχτόμυαλε κομμουνιστή σε κανένα τόμο γραπτά του Λένιν για τα στρατιωτικά ζητήματα, σε αντίθεση με τον Τρότσκι όπου έγραψε 5 τόμους πάνω στα στρατιωτικά ζητήματα, τα οποία κυκλοφόρησαν από το 1922 - 1924 όσο ζούσε ο Λένιν, για να εξαφανιστούν επί εξουσίας του Στάλιν!!

Και η ιστορική αλήθεια είναι ότι ο Λένιν αφοσιωμένος να συντονίσει το τεράστιο κυβερνητικό έργο της ανοικοδόμησης της κατεστραμμένης Ρωσίας δεν ασχολήθηκε με την οργάνωση και τα στρατιωτικά ζητήματα, παρά μόνο όταν αντιλήφθηκε την οξυτήτα των διαφωνιών που εμφανίστηκαν, όπως ήδη έχουμε αναφέρει, για τη συγκρότηση του Κόκκινου

Στρατού, δηλαδή παραμονές του 8ου Συνεδρίου. Και αυτό θα το αποδείξουμε παραθέτοντας από τα Άπαντα συγκεκριμένα κομμάτια!!

Στον τόμο 37 στη σελίδα 200 υπάρχει Ο ΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ “ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ” 24 ΝΟΕΜΒΡΗ 1918.

“Στη συνέχεια ο Λένιν λέει ότι το παλιό σώμα των αξιωματικών το αποτελούσαν κυρίως οι χαϊδεμένοι και διεφθαρμένοι κανακάρηδες των καπιταλιστών, που δεν είχαν τίποτε το κοινό με τον απλό στρατιώτη. Γι αυτό, τώρα που δημιουργούμε ένα νέο στρατό **πρέπει να στρατολογούμε διοικητές μόνο μέσα από το λαό. Μόνο οι κόκκινοι αξιωματικοί θα έχουν κύρος ανάμεσα στους στρατιώτες και θα μπορέσουν να στεριώσουν το σοσιαλισμό μέσα στο στρατό μας. Ένας τέτοιος στρατός θα είναι ανίκητος.** (υπογρ δική μας)

Είναι ολοφάνερο, για όποιον δεν έχει σταλινικό καταρράκτη στα μάτια, ότι το Νοέμβρη του 1918 ο Λένιν δεν γνώριζε πολλά για τη συγκρότηση του Κόκκινου Στρατού. Πληροφορήθηκε από το Τρότσκι το Μάρτη του 1919, ότι ο Κόκκινος Στρατός, είχε στελεχωθεί και με αξιωματικούς του τσαρικού στρατού, πάνω από 30 000 (αναφέρεται το γεγονός στη βιογραφία του Τρότσκι). Αλλά το επιβεβαιώνει και ο Λένιν στα Άπαντα τόμος 38, σε ομιλία του για τις “ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΚΑΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ” συγκεκριμένα:

“Όταν ο σύντροφος Τρότσκι μου ανακοίνωσε..(σελ 55 “Σύγχρονη Εποχή). Αλλά για καλύτερα ας πάμε στη συνέχεια να δούμε τη καλή, σε απόδοση μετάφραση της τοποθέτησης του Λένιν και όχι τη κουκουέδικη ρετουσαρισμένη.!

“Όταν ο σύντροφος Τρότσκι **με ενημέρωσε πρόσφατα** ότι ο αριθμός των αξιωματικών του παλιού στρατού που χρησιμοποιούνται ανέρχεται σε μερικές δεκάδες χιλιάδες **αντιλήφθηκα πλέον που βρισκόταν το μυστικό της χρησιμοποίησης των εχθρών:** πώς δηλαδή να υποχρεώσουμε εκείνους που ήταν αντίθετοι με τον κομμουνισμό να συμβάλουν στο χτίσιμο του και πώς να χτίσουμε τον κομμουνισμό με τις πέτρες που οι καπιταλιστές είχαν εκτοξεύσει εναντίον μας”. (ΛΕΝΙΝ Τονι Κλιφ 1917-1923 σελ 220-221 υπογρ. δική μας)

Ο Λένιν ήταν μεγάλος και ανεπανάληπτος το έργο του αθάνατο, είναι επιεικώς απαράδεκτο

να το χρησιμοποιείτε, σύντροφοι του ΚΚΕ, για μπάζωμα και συγκάλυψη της ιστορικής αλήθειας!! Στη πραγματικότητα ο Λένιν δεν πήγε στο μέτωπο ούτε μια φορά, είχε πολύ έργο να επιτελέσει σαν Πρόεδρος του Συμβουλίου των Επιτρόπων του Λαού. Όπως όμως έχουμε ήδη αναφέρει μετά το 8ο Συνέδριο του κόμματος ήταν ενήμερος και έπαιρνε θέση πάνω στα στρατιωτικά ζητήματα. Η ιστορική αλήθεια είναι ότι ο Τρότσκι με το περίφημο και ιστορικό τραίνο βρισκόταν σε κάθε κρίσιμο μέτωπο και όπου χρειάστηκε βγήκε μπροστά με κίνδυνο της ζωής του (Σβιακ και τον Οκτώβρη του 1919 στη πολιορκία της Πετρούπολης από τα στρατεύματα του Γιουντένιτς) για να εμψυχώσει τους στρατιώτες. Συγκεκριμένα στη βιογραφία του αναφέρει ότι:

“Δεν έχω στα χέρια μου τον ακριβή αριθμό για τις αποστάσεις συνολικά που διέσχισε το τραίνο σ’ όλη τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου. Στις μελέτες μου πάνω στον πόλεμο μια επεξηγηματική σημείωση αναφέρει, 36 ταξίδια, που το συνολικό τους μήκος φτάνει τις 105 000 χλμ. Ένας απ’ τους παλιούς μου συνοδούς στα ταξίδια αυτά, μου γράφει, έχοντας εμπιστοσύνη στο μνημονικό του, ότι τα τρία χρόνια διατρέξαμε απόσταση ίση με πεντέμιση φορές το γύρο του κόσμου, δηλαδή κατά τους υπολογισμούς του, διπλάσια απόσταση απ’ αυτή που αναφέρω”. (οπ π σελ 56-57)

Ο Λένιν στο θέμα των ειδικών και όχι μόνο τάχθηκε με τις απόψεις του Τρότσκι και στις τοποθετήσεις του στο 8ο Συνέδριο εξήγησε τη σημασία των ειδικών όχι μόνο για το στρατό αλλά γενικότερα στη στελέχωση της βιομηχανίας, των υπηρεσιών του αγροτικού τομέα και του κράτους, ενάντια στη στρατιωτική αντιπολίτευση. Δεν έχετε παρά να ανατρέξετε και πάλι στο τόμο 38 στο κεφάλαιο “ΕΚΘΕΣΗ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ 18 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ” σελίδα 131, για να διαπιστώσετε του λόγου το αληθές!!

Αποτέλεσμα η αντιπολίτευση ηττήθηκε και ιδιαίτερα η πιο “σημαντική” της λεγόμενης “ομάδας Τσαρίτσιν”, Στάλιν – Βοροσίλοφ, όπου η ΚΕ ανακάλεσε το Στάλιν στη Μόσχα και ο Βοροσίλοφ αφού πρώτα απειλήθηκε από το Τρότσκι με στρατοδικείο – επειδή ειλικρινά του δήλωσε ότι “θα εφαρμόζει τις διαταγές με τις οποίες συμφωνεί”- μετατέθηκε στο Ουκρανικό μέτωπο!

Αυτά!! Σύντροφοι του ΚΚΕ γράψτε και πείτε και καμία αλήθεια! Και μη πράττετε αυτό που η συγχωρεμένη η θεία μου έλεγε: “Παιδάκι μου α λαθέψω λέω και καμία αλήθεια”!! **Αιδώς Αργείοι...**